

rep.nr 09/1681

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

**BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN DERTIG
JULI TWEEDUIZEND EN NEGEN.**

7e KAMER

socialezekerheidsbijdragen

tegenspraak

definitief

In de zaak :

BODYCOTE BELGIUM, naamloze vennootschap, met
maatschappelijke zetel te 1120 Neder-Over-Heembeek,
Sint-Lendriksborre 11, ondernemingsnummer
0405.898.181,

appellante, ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd
door meester G. Cools, advocaat te Brussel

tegen :

, vereniging zonder winstoogmerk, met zetel te

geïntimeerde, ter openbare terechtzitting
vertegenwoordigd door meester N. Dugardin loco
meester A. de le Court, advocaat te Brussel.

* * *

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Het hof neemt kennis van de volgende procedurestukken:

-het eensluidend afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op

25 april 2008 door de achtste kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel,

-het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 1 oktober 2008,

-de conclusies voor de beide partijen,

-de voorgelegde stukken.

De partijen werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 4 juni 2009, waarna de debatten werden gesloten en de zaak voor uitspraak werd gesteld op de openbare terechtzitting van 25 juni 2009. Wegens niet-beëindiging van het beraad, werd de uitspraak verdaagd naar heden.

* *

RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

Op 30-3-1998 werd mevrouw Chantal P aangeworven door de NV All Right Interim en als interimkracht tewerk gesteld bij de NV Staalharderij Neve ter vervanging van mevrouw Anita M die op 28-4-1998 op brugpensioen zou gaan.

De NV All Right Interim, werkgever van mevrouw P had voor haar een banenkaart aangevraagd en bekomen en genoot een bijdragevermindering in het raam van het banenplan voor langdurig werklozen, ingevoerd door de wet van 21-12-1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Vanaf 1-7-1998 werd mevrouw P aangeworven door de NV Staalharderij Neve zelf. De vennootschap verwittigde haar sociaal secretariaat, de VZW S, nu de VZW, en maakte de aanwervingskaart op naam van de NV All Right Interim over. De VZW S was sedert 1-1-1983 het sociaal secretariaat van de NV Staalharderij Neve, volgens overeenkomst tussen beide partijen van 14-10-1982.

De NV Staalharderij Neve genoot vermindering van sociale bijdragen voor mevrouw Chantal P t.e.m. het derde kwartaal 2000.

Op 27-11-2000 werd de NV Staalharderij Neve opgeslorpt door de NV Le Traitement Thermique Belge waarvan de naam nadien gewijzigd werd tot NV Bodycote Belgium. Die vennootschap had Partena als sociaal secretariaat.

Bij bericht van wijziging van bijdragen van 22-11-2002, gericht aan de NV Staalharderij Neve vorderde de RSZ de bijdrageverminderingen terug voor de kwartalen 1998/3 t.e.m. 2000/3 wegens het annuleren van het banenplan van mevrouw P omdat de NV Staalharderij Neve had nagelaten een banenplan voor haar aan te vragen en er enkel een banenkaart werd afgeleverd op naam van de NV All Right Interim.

Op 7-7 -2003 dagvaardde de RSZ de NV Staalharderij Neve in betaling van de ten onrechte genoten bijdrageverminderingen voor de periode van het derde kwartaal van 1998 t.e.m. het derde kwartaal van 2000 m.b.t. de werknemers Chantal P en Martine C voor een bedrag van 20.550,23 euro volgens rekeninguittreksel afgesloten op 5-5-2003 en de wettelijke intresten, de gerechtelijke intresten op dat bedrag en de kosten. De vordering werd ingeschreven onder AR nr.62196/03.

Nadat de RSZ had vastgesteld dat de verkeerde rechtspersoon was aangesproken, stuurde hij bij aangetekend schrijven van 21-4-2005 een rekeninguittreksel afgesloten op 5-5-2003 aan de NV Bodycote Belgium om de verjaring te stuiten.

Op 5-9-2005 dagvaardde de RSZ de NV Bodycote Belgium in betaling van de ten onrechte genoten bijdrageverminderingen. De vordering werd ingescheven onder AR nr. 17347/05.

Bij dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring van 1-3-2007, vorderde de NV Bodycote Belgium de veroordeling van de VZW A om tussen te komen in het geding en haar te vrijwaren voor alle veroordelingen in hoofdsom, intresten en kosten die te haren laste zou worden uitgesproken.

Met het bestreden vonnis voegde de arbeidsrechtbank de vorderingen ingeschreven onder AR nr. 62196/03 en AR nr 17347/05 samen bij toepassing van art 30 Gerechtelijk Wetboek.

Zij stelde de onbestaande NV Staalharderij Neve buiten zake wegens onontvankelijkheid van de dagvaarding van 7-7-2003, verklaarde de hoofdvordering t.a.v. de NV Bodycote Belgium verjaard voor wat de bijdragen t.e.m. het 4de kwartaal van 1999 betrof en voor het overige ontvankelijk en als volgt gegrond:

Zij veroordeelde de NV Bodycote Belgium tot betaling van de achterstallige bijdragen 2000/1-2-3 t.b.v. 5.462,28 euro en wettelijke intresten sedert 5-5-2003.

Zij verklaarde de vordering in tussenkomst en vrijwaring ontvankelijk doch ongegrond.

Zij veroordeelde de RSZ tot de kosten van dagvaarding van 7-7-2003 en de NV Bodycote Belgium tot de kosten van dagvaarding van 5-9-2005 t.b.v. 146,84 euro en tot 1/4de van de rechtsplegingsvergoeding m.b.t. de vordering tegen de RSZ en de RSZ tot 3/4de van de rechtsplegingsvergoeding. Zij veroordeelde de NV Bodycote Belgium tot de rechtsplegingsvergoeding t.b.v. 2000 Euro aan de NV

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De NV Bodycote Belgium verzoekt het hof haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het vonnis te vernietigen in de mate dat het haar vordering in tussenkomst en vrijwaring t.a.v. de VZW ongegrond verklaarde en haar veroordeelde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding t.a.v. die partij, de VZW te veroordelen om haar het bedrag van 6.619,16 euro te betalen dat zij aan de RSZ diende terug te betalen, te vermeerderen met de moratoire intresten vanaf 22-8-2008, datum van haar betaling aan de RSZ en de VZW tevens te veroordelen tot betaling van de kosten van de vordering in vrijwaring in eerste aanleg en in beroep.

De VZW vordert dat het hof het hoger beroep van de NV Bodycote Belgium ongegrond zou verklaren en het bestreden vonnis zou bevestigen met veroordeling van de NV Bodycote Belgium tot de kosten.

BEOORDELING

1.Ontvankelijkheid

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

2.Ten Gronde.

Het hoger beroep heeft enkel betrekking op de vordering in tussenkomst en vrijwaring die de NV Bodycote Belgium had ingesteld tegen de VZW het sociaal secretariaat van de NV Staalharderij Neve, haar rechtsvoorganger.

De vordering is gestoeld op de fout van de VZW die er zou in bestaan dat zij had nagelaten een banenkaart op naam van de NV Staalharderij Neve aan te vragen voor mevrouw P vanaf 1-7-1998, datum vanaf dewelke zij rechtstreeks in dienst was getreden

van de NV Staalharderij Neve.

De NV Bodycote Belgium meent dat de VZW aldus tekort is gekomen aan haar contractuele verplichtingen, voortvloeiend uit de overeenkomst van 14-10-1982 met de NV Staalharderij Neve.

De NV Bodycote Belgium meent dat de arbeidsrechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat zij de VZW verkeerde inlichtingen heeft bezorgd door haar een banenkaart op naam van de VZW All Right Interim over te maken.

De VZW wijst elke verantwoordelijkheid af stellende dat de overeenkomst tussen partijen voorzag dat de NV Staalharderij Neve de volledige verantwoordelijkheid bleef dragen en aangezien de vennootschap rechtstreeks contact had met de RVA naar aanleiding van de aanwerving van mevrouw P het aan haar was, als werkgever om een banenkaart op eigen naam te bekomen en haar over te maken en dat zij alleszins de indruk wekte dat zij dit zou doen.

Verder meent zij

-dat er een fout werd begaan door de RVA die in oorzakelijk verband staat met de geleden schade door de brief van 1-7-1998 onbeantwoord te laten waarbij de NV Staalharderij NEVE meedeelde dat mevrouw P de vervangster was van mevrouw Anita M en daarbij een aantal documenten voegde, waaronder een kopie van de arbeidsovereenkomst van mevrouw P
-dat de NV Staalharderij Neve zelf minstens gedeeltelijk verantwoordelijk is voor de opgelopen schade nu zij niet reageerde op de inertie van de RVA en bovendien uit de brief van de RVA van 8-5-1998 duidelijk had kunnen opmaken dat de banenkaart op naam van de NV All Right Interim niet volstond aangezien de RVA haar vroeg de rubrieken I en II van het formulier C 63 in te vullen en te ondertekenen en rubriek III te laten invullen door het werkloosheidsbureau van de vervanger.

Volgens de overeenkomst tussen de NV Staalharderij Neve en de VZW S van 14-10-1982 was deze laatste belast met *"de uitvoering van de reglementaire voorschriften welke hierna vermeld worden, waaronder:*

- 1.1. (...) *de administratieve formaliteiten voortspruitend uit: a. de wetgeving betreffende de sociale zekerheid*
- 1.2. *de administratieve formaliteiten die ontstaan ten gevolge van de verplichting om : a) aangiften op te stellen voor de Sociale Zekerheid (stuk 1.1.)*

Staalharderij Neve was er van haar kant toe gehouden iedere wijziging met betrekking tot het personeel onmiddellijk mee te

delen.(art 2.4)

De VZW S had er zich van haar kant toe verbonden regelmatig en volledig alle opgesomde verplichtingen te vervullen op basis van de inlichtingen die ze van de Staalharderij Neve had ontvangen.

Het hof treedt de zienswijze van de NV Bodycote Belgium bij dat uit het feit dat zij de banenkaart op naam van de NV All Right Interim aan VZW overmaakte niet kan worden besloten dat zij foute inlichtingen heeft verstrekt.

De VZW S wist zeer goed dat mevrouw P door de NV Staalharderij Neve zelf was aangeworven aangezien de Staalharderij Neve voor die werknemer verminderde bijdragen genoot. Indien de NV All Right Interim de werkgever was gebleven, dan was het die vennootschap die de werknemersbijdragen zou betalen en vermindering zou genieten.

In haar brief van 21-8-2003 aan de raadsman van appellante, schreef de VZW S, (nu VZW) het volgende m.b.t. de destijds overgemaakte aanwervingskaart: *"Bij nader onderzoek van dit document blijkt dat dit werd opgesteld op naam van werkgever 'All Right Interim' en niet op naam van de firma Staalharderij Neve"* Daaruit kan worden afgeleid dat zij dit destijds niet had opgemerkt hetgeen niet verschoonbaar is voor een sociaal secretariaat.

De VZW betwist dat haar gevraagd werd het nodige te doen opdat de NV Staalharderij Neve verder van vermindering van sociale bijdragen zou kunnen blijven genieten. Dat de vraag uitdrukkelijk werd geformuleerd blijkt inderdaad niet.

Wel was zij ervan op de hoogte, of moest zij op de hoogte zijn dat mevrouw P in dienst was van de Staalharderij Neve gelet op de verminderde bijdragen voor die werknemer. Daar zij enkel in het bezit was gesteld van een banenkaart op naam van het Interimkantoor All Right Interim, hoorde zij te weten dat dit document geen recht kon geven op vermindering van bijdragen in hoofde van de NV Staalharderij Neve.

Het behoorde tot haar contractuele verplichtingen hetzij zelf het nodige te doen om de banenkaart op naam van de NV Staalharderij Neve aan te vragen of alleszins haar onverwijd uit te nodigen het in eigen naam aangevraagde document te overhandigen of haar in te lichten dat zij een banenkaart behoorde aan te vragen om verder van de verminderde bijdragen te kunnen genieten, hetgeen binnen de 60 dagen na de aanwerving diende te gebeuren.

De werkgevers doen immers een beroep op een sociaal secretariaat

als waarborg voor de goede uitvoering van hun sociale verplichtingen en het behoort tot de contractuele verplichtingen van het sociaal secretariaat de bij hem aangesloten wergever in te lichten m.b.t. zijn sociale verplichtingen en gebeurlijke vergissingen recht te zetten. (AH Luik 19-3-2003 AR nr 30.618/02)

Het hof deelt het standpunt van de NV Bodycote Belgium dat het sociaal secretariaat aan zijn contractuele verplichtingen is te kort gekomen door zulks niet te doen. Deze nalatigheid staat in rechtstreeks verband tot de geleden schade: het verlies van de bijdragevermindering over de periode waarover de terugvordering van de RSZ handelt en waarvoor latere regularisatie niet meer mogelijk was. (In die zin AH Luik, 5-9-2001, AR 27.671/98)

De VZW meent dat Staalharderij Neve eveneens een fout beging door niet te reageren op het uitblijven van een antwoord van de RVA en het niet afleveren door de RVA van een banenkaart op haar naam.

Appellante onderlijnt dat de contacten met de RVA , meer bepaald de brief van 1-7-98 geen betrekking hadden op de banenkaart van mevrouw P maar op de door de RVA bij brief van 8-5-98 gevraagde inlichtingen i.v.m. de vervanging van haar bruggepensioneerde werknemer, mevrouw Anita M hetgeen inderdaad uit de briefwisseling blijkt.

Het hof neemt aan dat Staalharderij Neve er zich voor het overige niet van bewust was dat zij een nieuwe banenkaart voor die werknemer diende aan te vragen, nu noch het sociaal secretariaat, noch de RVA haar daarop attent maakte en aangezien zij vermindering van sociale bijdragen bekwam, er kon van uitgaan dat het sociaal secretariaat daartoe het nodige had gedaan, nu zij precies bij een sociaal secretariaat was aangesloten om alle formaliteiten ter uitvoering van de sociale wetgeving te vervullen.

Het hof is van oordeel dat het sociaal secretariaat er derhalve toe gehouden is de geleden schade te vergoeden.

Intresten en opslagen.

De VZW betoogt dat zij in ieder geval niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de betaling van de intresten en opslagen die enkel gevorderd werden omdat de bijdragewijzigingen niet tijdig werden betaald, terwijl zij zelf bij brief van 27-2-2003 had aangeraden de hoofdsom onder voorbehoud te betalen en nadien in voorkomend geval terug te vorderen.

Terecht stelt appellante dat het in die brief gegeven advies niet correct was, nu art 2 van het KB van 23-12-1994 bepaalt dat de aanvraag ingediend moest worden ten laatste de zestigste dag die volgt op de dag van het begin van de tewerkstelling, zodat na het verstrijken van die termijn geen regularisatie meer kon gebeuren.

Verder stelt zij dat het niet aangewezen was om de bijdragen te betalen aangezien zij dan de verjaring niet had kunnen invoeren en ook de terugbetaling van de bijdragen niet meer had kunnen vorderen, gezien die bijdragen op dat ogenblik niet onverschuldigd waren.

Deze opmerking geldt weliswaar voor de bijdragen waarvan de verjaring door de arbeidsrechtbank werd vastgesteld doch niet voor de niet verjaarde bijdragen.

Het hof meent derhalve dat de NV Bodycote Belgium enkel schadevergoeding kan bekomen ten belope van het bedrag van de door de RSZ teruggevorderde bijdragen tot betaling waarvan zij werd veroordeeld.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak en binnen de perken van het hoger beroep,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en in volgende mate gegrond,

Hervormt het bestreden vonnis

Verklaart de vordering in vrijwaring van de NV Bodycote Belgium t.a.v. de VZW gegrond ten belope van een bedrag van 5.642,28 Euro.

Veroordeelt bijgevolg de VZW tot betaling van dit bedrag aan de NV Bodycote Belgium vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding van 1-3-2007.

Veroordeelt de VZW bovendien tot de kosten van de vordering in vrijwaring in eerste aanleg en in hoger beroep.

Vereffent het bedrag van de proceskosten, in hoofde van de nv Bodycote Belgium begroot op 147,11 euro als kosten van dagvaarding, 2.000 euro als rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in vrijwaring voor de arbeidsrechtbank en 900 euro voor

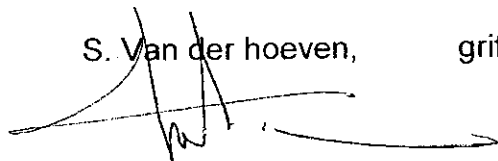
Aldus gewezen door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel en ondertekend door:

G. Balis, kamervoorzitter;

S. Alaerts, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever;

J.-P. Van Coningsloo, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-arbeider;

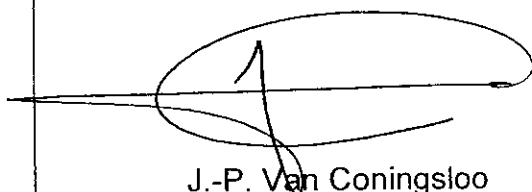
S. Van der hoeven, griffier.

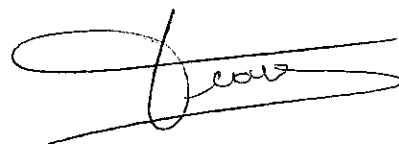
G. Balis

S. Van der hoeven

J.-P. Van Coningsloo

S. Alaerts

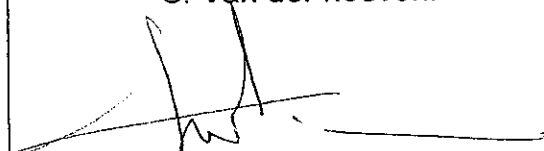
en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel op dertig juli tweeduizend en negen door :

G. Balis

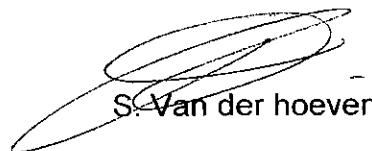
kamervoorzitter

Bijgestaan door
S. Van der hoeven:

griffier.

G. Balis

S. Van der hoeven